

Sygn. akt: I C 135/19 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Wysoczyńska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Dagmara Smerdzińska

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2019 r. w Jędrzejowie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) (Luxemburg) S.A.

przeciwko M. B. (1)

o zapłatę

I. oddała powództwo

II. zasądza od (...) (Luxemburg) S.A. na rzecz M. B. (1) kwotę 1817 zł (jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu

Sygn. akt I C 135/19 upr.

UZASADNIENIE

WYROKU z dnia 13 czerwca 2017 roku

W dniu 19 listopada 2018 roku do tutejszego Sądu wpłynął pozew (...) (Luxemburg) S.A. przeciwko M. B. (2) o zapłatę kwoty 9687,14 zł

z ustawowymi odsetkami za opóźnienie i kosztami procesu. W uzasadnieniu swego żądania strona powodowa wskazała, że wierzytelność przeciwko pozwanej nabyła od (...) S.A., który zawarł z pozwaną w dniu 29 czerwca 2017 roku umowę pożyczki o nr (...). Strona powodowa wskazała na kwotę dochodzoną pozewem składają się kwota 5541,65 zł tytułem kapitału, kwota 199, 29 zł tytułem odsetek naliczonych przez pierwotnego wierzyciela, kwota 154,10 zł tytułem odsetek naliczonych przez powoda i kwota 3792,10 zł tytułem opłaty przygotowawczej.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 18 stycznia 2019 roku tut. Sąd uwzględnił powództwo (k. 42).

W dniu 22 lutego 2019 roku do tut. Sądu wpłynął sprzeciw M. B. (1) od wydanego

w dniu 18 stycznia 2019 roku nakazu zapłaty, w którym podniosła ona brak legitymacji strony powodowej, brak udowodnienia istnienia wierzytelności i jej wysokości, a nadto

z ostrożności brak wykazania, że doszło do faktycznego przekazania pozwanej kwoty pożyczki, brak wyliczenia wysokości odsetek, brak wymagalności roszczenia oraz stosowanie w umowie pożyczki przez pierwotnego wierzyciela niedozwolonych klauzul umownych (k. 45 - 53).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 czerwca 2017 roku M. B. (1) oraz (...) S.A. zawarli umowę pożyczki nr (...). Zgodnie z umową kwota pożyczki wynosiła 7000 zł, opłata przygotowawcza wynosiła 4790 zł, a całkowita kwota jaką pożyczkobiorca miała zapłacić pożyczkodawcy wynosiła 12.555,04 zł, natomiast (...) określono na 82,13 %. Pożyczka miała być zwrócona w ciągu 24 miesięcy, a wysokość raty miesięcznej została określona na kwoty od 585,22 zł do kwoty 493,65 zł (raty malejące).

Dowód: umowa pożyczki (k. 3-6).

Pismem z dnia 19 kwietnia 2018 roku adresowanym do (...) S.A. wypowiedziało umowę pożyczki nr (...) i wskazało, że wysokość zadłużenia ze wskazanej umowy wynosi 9503,87 zł

Dowód: pismo (k. 8).

Strona powodowa oraz (...) S.A. zawarły w dniu 28 września 2017 roku umowę cyklicznego przelewu wierzytelności. W ramach umowy strony ustaliły zasady na jakich strony umowy będą dokonywać cyklicznego przenoszenia wierzytelności z (...) S.A. na stronę powodową. W ramach wskazanych zasad ustalono m.in. że przeniesienie szczegółowych wierzytelności będzie następowało na podstawie Porozumień o dokonaniu cesji wierzytelności obejmujących pakiety przenoszonych wierzytelności uwidoczniionych w listach konkretnych wierzytelności.

Strona powodowa oraz (...) S.A. zawarły w dniu 26 czerwca 2018 roku porozumienie nr 9 do umowę cyklicznego przelewu wierzytelności, na podstawie, którego (...) S.A. przeniosło na stronę powodowa wierzytelności objęte wykazem wierzytelności (...).

Dowód: umowa (k. 9 – 11, 27 - 34), porozumienie (k. 11v – 12, 37-39).

W wydruku w formie tabeli z listy wierzytelności, wskazano dane (...) oraz nr umowy (...), kwotę 9533,04 zł jako łączne saldo zobowiązania, a także datę zawarcia umowy.

Dowód: wydruk (k. 13).

W piśmie z dnia 13 lipca 2018 roku (...) S.A. powiadomiło M. B. (2), że strona (...) S.A. przeniosło w dniu 26 czerwca 2018 roku na (...) (Luxemburg) wierzytelność w kwocie 4564,67 zł z umowy pożyczki z dnia 14 lutego 2017 roku nr (...).

Nadto pismem z dnia 13 lipca 2018 roku (...) S.A. działające w umieniu (...) (Luxemburg) wezwało M. B. (2) do zapłaty kwoty 4574,18 zł.

Dowód: pisma (k. 17 i 18).

Sąd zważył co następuje:

Na wstępie należy wskazać, że prawidłowe dane pozwanej to M. B. (1), co wynika z bazy PESEL a także dokumentu pełnomocnictwa. Osoba o takim właśnie nazwisku podpisała także umowę pożyczki z dnia 29 czerwca 2017 roku co wynika z jej treści i podpisu na umowie. Z uwagi na powyższe takie dane pozwanej ostatecznie uznano za prawidłowe.

W ocenie Sądu powództwo nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 509 §1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na rzecz osoby trzeciej, chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albowiem właściwości zobowiązania.

Na podstawie wskazanego przepisu przelew wierzytelności jest umową, na podstawie której dotychczasowy wierzyciel przenosi wierzytelność ze swojego majątku do majątku osoby trzeciej, a przedmiotem przelewu jest wierzytelność istniejąca, którą cedent może swobodnie rozporządzać i która jest w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana). W tym zakresie konieczne jest wyraźne określenie stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność. Wymaga się zatem oznaczenia stron tego stosunku zobowiązaniowego oraz

przedmiotu świadczenia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 15 października 2015 roku sygn. akt I ACa 492/15 LEX nr 184218; wyrok SN z dnia 11 maja 1999 r. III KKN 423/98 Biuletyn Sądu Najwyższego 2000/1 str. 1).

W ocenie Sądu obowiązkiem strony powodowej było wykazanie, że nabyła od (...) S.A. konkretną wierzytelność przeciwko pozwanej z umowy pożyczki z dnia 29 czerwca 2017 roku nr (...), a zatem zobowiązana była do wykazania swej legitymacji

w niniejszym procesie. Wobec kwestionowania przez pozwaną legitymacji strony powodowej w pierwszej kolejności Sąd zobowiązany był do zajęcia się tą kwestią, albowiem w przypadku ostatecznego stwierdzenia braku tej legitymacji powództwo podlegało oddaleniu bez dalszego merytorycznego badania zasadności żądania i jego wysokości (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 25 maja 2017 roku sygn. akt I ACa 219/17 – portal orzeczeń; Postępowanie Cywilne pod red. H. Mądrzaka C.H. Beck Warszawa 1999 rok).

Podstawą dochodzenia przeciwko stronie pozwanej kwoty objętej żądaniem pozwu w ocenie strony powodowej jest cykliczna umowa przelewu wierzytelności, porozumienie, wydruk k. 13 i nieczytelna kserokopia z k. 40 a także zawiadomienie o przeniesieniu wierzytelności.

W ocenie Sądu te dokumenty nie są wystarczające do uznania, że strona powodowa nabyła konkretną, zindywidualizowaną wierzytelność przeciwko pozwanej, wskazaną w pozwie tj. z umowy pożyczki z dnia 29 czerwca 2017 roku nr (...).

Zdaniem Sądu konieczne było przedłożenie przez stronę powodową oryginału załącznika nr 9/2018 do porozumienia nr 9 z dnia 26 czerwca 2018 roku celem wykazania, że faktycznie strona powodowa nabyła wierzytelność przeciwko M. B. (1) z umowy pożyczki z dnia 29 czerwca 2017 roku nr (...), albowiem wskazane wyżej dokumenty Sąd uznał za niewiarygodne.

W uzasadnieniu wskazanego już orzeczenia z dnia 15 października 2015 roku sygn. akt I ACa 492/15 Sąd Apelacyjny w Białymstoku wskazał, że „w żaden sposób nie da się wywieść faktu nabycia przedmiotowej wierzytelności z wydruku zawierającego tabelkę, w której zamieszczone są dane pozwanego i inne informacje, a wydruk ten, niepodpisany przez strony umowy cesji, z całą pewnością nie jest też załącznikiem do tej umowy i w żaden sposób nie potwierdza, że przedmiotem przelewu wierzytelności względem pozwanego jest konkretna wierzytelność”.

Akceptując w całości wskazane przez Sąd Apelacyjny uwagi, Sąd doszedł do przekonania, że cykliczna umowy sprzedaży wierzytelności, porozumienie, wydruk - tabela (k. 13) i zawiadomienie o przeniesieniu wierzytelności nie stanowiły wystarczających dowodów przemawiających za zasadnością żądania strony powodowej.

Jeżeli chodzi o umowę cyklicznego przelewu wierzytelności i porozumienie nr 9 to mają one charakter ogólny, nie wynika z nich że faktycznie strona powodowa nabyła jakąkolwiek wierzytelność przeciwko pozwanej. W ocenie Sądu uzupełnieniem cyklicznej umowy przelewu wierzytelności i porozumienia jest wykaz nr (...) obejmujący konkretne wierzytelności objęte umową. Załącznik ten ma istotne znaczenie albowiem konkretyzuje przedmiot cyklicznej umowy przelewu wierzytelności i porozumienia nr 9. W ocenie Sądu tylko cykliczna umowa przelewu wierzytelności, porozumienie i wykaz łącznie mogłyby być niewątpliwym dowodem na to, że strona powodowa nabyła konkretną wierzytelność przeciwko pozwanej z umowy pożyczki nr (...) z dnia 29 czerwca 2017 roku.

W ocenie Sądu, przy uwzględnieniu rozważań wskazanych w uzasadnieniu wskazanego wyżej orzeczenia Sądu Apelacyjnego, dowodem potwierdzającym nabycie wierzytelności przeciwko pozwanemu ze wskazanej w pozwie umowy pożyczki, nie mógł być wydruk z k. 13. W szczególności należy wskazać, że wydruk ten nie został podpisany przez strony umowy, nie wiadomo także kiedy został sporządzony i przez kogo, a także czy faktycznie odzwierciedla on dane zawarte w wykazie do porozumienia nr 9 i pochodzi z tego załącznika (także wskazany wyżej wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 25 maja 2017 roku sygn. akt I ACa 219/17 z uzasadnieniem – portal orzeczeń).

Należy także wskazać, że pomiędzy wskazanymi wyżej dokumentami brak jest tożsamości, a mianowicie w wydruku z k. 13 wskazano nr umowy pożyczki (...) i datę zawarcia umowy pożyczki 29 czerwca 2017 roku, natomiast w zawiadomieniu o przelewie wierzytelności wskazano nr umowy pożyczki (...) i datę zawarcia umowy pożyczki

(...).02.2017 roku. Nadto kwoty wskazane w tych pismach jako ewentualne przedmioty umowy (umów) przelewu wierzytelności zostały określone odmiennie.

Nadto pomiędzy tymi dokumentami a danymi pożyczkobiorcy istnieje rozbieżność co do nazwiska, albowiem we wskazanych dokumentach wskazano nazwisko dłużnika (...) podczas, gdy jak wskazano na wstępie rozważań, prawidłowe nazwisko pozwanej to (...) i takie nazwisko winno widnieć w wykazie wierzytelności do porozumienia nr 9 (jeżeli oczywiście faktycznie wierzytelność przeciwko pozwanej z umowy pożyczki z dnia 29 czerwca 2017 roku była przedmiotem przelewu).

Nadto Sąd uznał za niewiarygodną kopię dokumentu z k. 40v, jest to bowiem tylko kserokopia, a nadto nieczytelna, brak jest zatem możliwości ustalenia czego ona dotyczyła i jaka była treść kserokopii tego dokumentu.

Mając powyższe na uwadze Sąd doszedł do przekonania, że strona powodowa nie udowodniła w sposób nie budzący wątpliwości, że nabyła konkretną wierzytelność przeciwko pozwanej z umowy pożyczki z dnia 29 czerwca 2017 roku nr (...), nie wykazała swej legitymacji do dochodzenia od pozwanej świadczenia ze wskazanej umowy.

Z uwagi na powyższe powództwo oddalono uznając za zbyteczne czynienie rozważań w zakresie pozostałych zarzutów wskazanych przez pozwaną w treści sprzeciwu od nakazu zapłaty.

W pkt II orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 2 kpc w zw. z art. 108 kpc.

Strona powodowa jako przegrywająca winna zwrócić pozwanej poniesione przez nią koszty procesu w kwocie 917 zł.

Na kwotę wskazaną w pkt II wyroku złożyły się opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz wynagrodzenie fachowego pełnomocnika reprezentującego pozwaną w kwocie 900 zł ustalone na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie.